

O pevné spojení souhvězdí naší oblohy s postavami a příběhy řecké mytologie se zasloužil především Arátos ze Sol, slavný helénistický básník doby Ptolemaia II. Jeho didaktická báseň Phainomena („Jevy na nebi“) dosáhla ve své době takové popularity, že v pozdějším latinském překladu přežila celá staletí a stala se trvalou součástí historického dědictví evropské civilizace. Počátky celého systému, dělicího hvězdnou oblohu na 48 částí, však sahají do dob mnohem dávnějších. Astronomie poskytla spolehlivé důkazy, že kořeny této „nebeské parcelace“ mají svůj původ v oblasti Blízkého východu před nějakými 6 – 7 tisíci lety.

Tyto závěry exaktní vědy potvrzují navíc i četná nová zjištění z oblasti různých společensko-vědních oborů. Zřetelné odrazy této starobylé tradice tak nacházíme nejen v kosmologicko-astronomických (resp. astrologických) aspektech života starověkých kultur, ale též v archeologicky odhalených paleoastronomických konstrukcích a dalších nálezích z prostředí prehistorické Evropy.